

ikke var correct, hvad jeg sagde. Jeg maa jo finde mig deri, og det faa meget mere, som han heller ikke syntes om, at Enkelte have været altfor correcte. Forsaa vidt jeg har yttret de Ord: „som ansees for at være hans Eiendom,“ saa skal jeg tillade mig at give en nærmere Forklaring derover. Der staaer nemlig i § 2: „Men, hvis nogen Udreder maatte ønske at forfaaænes for den her ommeldte Udbetaling, imod at give Afkald paa at faae sin Hest tilbage eller en anden i dens Sted, skal det staae ham frit for“. Naar jeg istedetfor Udtrykket „sin Hest“ har brugt Udtrykket „som ansees for at være hans Hest“, saa har jeg gjort det med velberaad Hu; thi jeg har, for end jeg idag gif herhen, og i længere Tid undersøgt denne Sag meget nøie, og jeg har ikke kunnet overbevise mig om, at disse Heste virkelig ere Udredernes Eiendom. Jeg maa endnu være af den Formening, at de ere Statens Eiendom (Sal). Jeg har meget nøie lyttet til alle de Ord, som ere faldne idag, for deraf at lade mig belære om noget Bedre, for om jeg kunde komme til den Overbeviisning, at disse Heste virkelig ikke ere Statens, men Udredernes Eiendom. Men jeg har endnu aldeles Intet hørt, som har kunnet bringe mig til en anden Overbeviisning end den, jeg havde, da jeg gif herhen idag. Jeg maa vistnok indrømme, at Staten ikke er gaaet consequent frem i den Henseende; men, fordi den har begaaet en Feil i den Retning, følger deraf ikke, at det, der er Statens Eiendom, kunde gaae over til at blive en Andens Eiendom; jeg maa vistnok meget beklage, at en enkelt Mand derved kunde komme til at lide Tab; men det er Noget, vi Alle vide, eller som vi idetmindste burde vide, at vi paatage os, idet vi kjøbe en Eiendom, som er bebyrdet med at udrede Heste, eller paatage os Præstefald, som have en saadan Byrde, da er det Noget, som vi vide eller burde vide, at der hviler en Forpligtelse derpaa, som i enkelte Tilfælde kan medføre store Tab for os (Hør!), og, uagtet jeg maa beklage, at Enkelte, hvis den Mening skulde gaae igjennem, at disse Heste ere Statens Eiendom, kunne komme til at lide Tab, maa jeg dog herved erklære, at, dersom jeg ikke under denne Discussion bliver overbevist om

noget Rigtigere, at de ere Statens Eiendom, skal jeg tillade mig at stemme mod denne hele Paragraph.

Besæfely: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkning, at jeg var fremkommen med en noget subtil Beregning. Det er vistnok en vanskelig Sag, naar man ved en Lov, som den foreliggende, hvor der handles om Tal, ikke skulde kunne fremkomme med en Beregning, da det jo dog er nødvendigt, at man, naar man vil argumentere med Tal, meget ofte maa komme til at bruge Tal; men, naar den ærede Ordfører har meent, at denne Subtilitet beroede paa min Renteberegning, maa jeg forsaavidt lade det staae ved sit Værd, men dog tillige gjøre opmærksom paa, at den samme Anskuelse, jeg udtalte, har det ærede Udvalg udtalt i sin Betænkning, idet Udvalget har sagt, „at en Hest staaer i Nummer fra dens 5te til dens 16de Aar, altsaa i omtrent 11 Aar, og at Udrederen saaledes erhoder 88 Rbd. i Remonteringspenge.“ Lad os nu da kaste Renten bort, og saa vil jeg spørge den ærede Ordfører, om ikke denne Betaling for Hesten, naar man istedetfor 8 Rbd. om Aaret sætter 5 Rbd. om Aaret, er 55 Rbd., om ikke 5 Gange 11 er 55, om da Staten ikke virkelig har betalt 55 Rbd. for Hesten. Det er, saavidt jeg kan see, aldeles den samme Beregning, som Udvalget har opstillet. Naar den ærede Indenrigsminister har meent, at Betalingen ifølge Frd. af 1774 var 36 Rbd., og ikke 66, maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa Frdgens. § 30, hvor der siges udtrykkeligt i Begyndelsen, at, [naar en Hest, inden 6 Aar efterat Frd. er udstedet, bliver indtruffet til bestandig Tjeneste, saa udbetaler Kongens Kasse 11 Rbd. for hvert Aar, som mangler i de 6 Aar. Hvis altsaa Hesten blev indtruffet til Tjeneste i Aaret 1778, altsaa 4 Aar efter at Frd. var udstedet, saa havde Udrederen faaet i de 4 Aar fra 1774 til 1778 44 Rbd., 4 Gange 11 er 44 Rbd., og vilde paa samme Tid, som Hesten blev indtruffet til bestandig Brug, have faaet udbetalt af Kongens Kasse 22 Rbd., og, naar man lægger 22 til 44, kan jeg ikke faae Andet ud, end at det er 66, og det er